

CEPOS

Henrik Christoffersen

Karsten Bo Larsen

Thomas Gress

Indførelse af ny finansieringsmodel og udvidet selvstyre i kommunerne

Overgangsløsninger ved indførelse af CEPOS' kommunale finansieringsreform

CEPOS Arbejdspapir nr. 29

CEPOS' publikationer er gratis tilgængelige for alle online på www.cepos.dk, men kan også bestilles i trykt form gennem CEPOS forlaget:

CEPOS forlaget
Landgreven 3, 3. sal, 1301 København K
Telefon: 33 45 60 30 eller fax: 33 45 60 45
E-mail: info@cepos.dk

© Copyright: 2014 CEPOS, Henrik Christoffersen, Karsten Bo Larsen og Thomas Gress

Mindre uddrag, herunder figurer, tabeller og citater er tilladt med tydelig kildeangivelse. Skrifter, der omtaler, anmelder, citerer eller henviser til nærværende, bedes sendt til CEPOS.

1.udgave, 1.oplag

© Omslagslayout: CEPOS
Tryk: CEPOS Forlaget
Forlag: CEPOS Forlaget
ISBN nr.: 978-87-92581-43-3

September 2014

Indførelse af ny finansieringsmodel og udvidet selvstyre i kommunerne

Henrik Christoffersen

Karsten Bo Larsen

Thomas Gress

CEPOS Arbejdspapir nr. 29

Forord

Det kommunale tilskuds- og udligningssystem har nogle egenskaber, som indebærer begrænsede, men tillige skæve incitamenter til effektivitet og økonomisering i kommunerne. Det har indebåret, at Folketinget i de senere år har strammet styringen af kommunerne i væsentlig grad. Det er herunder lykkedes at få hold på udgiftsudviklingen i kommunerne, men et ønske om fortsat stramning af den kommunale udligning har ført til reformer, som såvel har svækket det kommunale selvstyre som forværret incitamentsproblemet.

Siden den kommunale strukturreform i 2007 har Folketinget gennemført flere afgrænsede reformer af kommunernes finansieringssystem. Der er indført en strammere økonomisk rammestyring med stærkere sanktioner i forhold til overskridelser, og der er sket en skærpelse af den kommunale udligning. Disse reformer har nok til en vis grad opfyldt deres umiddelbare formål i den forstand, at aftalerne om kommunernes økonomi ser ud til nu definitivt at blive overholdt, ligesom der nu overføres flere penge fra kommunerne i landets centerområder til udkantområderne. De kortsigtede styringsproblemer er derfor blevet delvist afhjulpet. Til gengæld er finansieringssystemets mere basale egenskaber i flere væsentlige henseender blevet yderligere forringet.

På det grundlag har vi i CEPOS fremlagt et forslag til en mere grundlæggende reformering af det kommunale finansieringssystem med henblik på at opnå en finansiering af kommunerne, så der skabes stærkere incitamenter for kommunerne til at understøtte økonomisk udvikling, til at skabe effektivitet i serviceforsyningen og til at begrænse udgifterne ved egen vilje uden snærende sanktioner. Det er beskrevet i CEPOS Arbejdspapir nr. 24: Finansiering og incitamenter i kommunerne - En undersøgelse af mulighederne for at forene kommunalt selvstyre med en bæredygtig kommunal finansieringsmodel, som blev fremlagt i juni 2014.

Det nærværende arbejdspapir er et supplement til beskrivelsen. Selve overgangen til et finansieringssystem baseret på et nyt rationale vil i sagens natur i sig selv skabe tilpasningsproblemer. Nærværende papir ser på omfanget af tilpasningsproblemer alt efter den konkrete udformning af en ny finansieringsmodel, lige som det undersøges, hvorledes tilpasningsproblemerne kan gøres overkommelige.

Til papirets dataanalyser er udarbejdet en regnemodel, som læsere kan anvende til selv at gennemregne konsekvenser af alternative specificeringer af udlignings- og beskatningsniveauer. Denne regnemodel er udarbejdet af studentermedarbejder Thomas Gress.

Henrik Christoffersen
Forskningschef

Indhold

- 1. Det nuværende kommunale finansieringssystems egenskaber og behovet for justering**
- 2. En finansieringsmodel med incitamentter til effektivitet og mulighed for reelt selvstyre**
- 3. Beregning af konsekvenser af ny model**
- 4. Afledte effekter i forhold til den kommunale grundskyld**

Referencer

Regnemodel

Bilagstabeller

Bilagstabel 1: Konsekvensberegning af en toleddet finansieringsmodel efter kommunens økonomi

Bilagstabel 2: Konsekvensberegning af en toleddet finansieringsmodel pr. skatteyder. Efter kommune

Bilagstabel 3: Konsekvensberegning af tilpasningsperiode ved overgang til en toleddet finansieringsmodel

1. Det nuværende kommunale finansieringssystem egenskaber og behovet for justering

I det nuværende kommunale finansieringssystem er skatterne reelt set låst i kraft af det kommunale skattestop og de tilhørende reguleringsmekanismer. Hvis en kommune skal øge sine udgifter, skal pengene altså komme enten fra staten eller fra de øvrige kommuner via udligningssystemet. Dermed får det danske kommunale finansieringssystem på marginen karakter af et rent overførselssystem, hvor kommunerne omkostningsfrit kan kræve større udgifter, da de ikke selv skal bære omkostningerne herved.

Det kunne umiddelbart være nærliggende at konkludere, at løsningen på ovenstående problem er en ophævelse af det kommunale skattestop, men det vil heller ikke løse problemet, da skattestoppet har bidraget væsentligt til at få styr på udviklingen i de samlede kommunale udgifter. Endvidere bærer kommunerne ikke de fulde samfundsøkonomiske omkostninger, når de hæver den kommunale skat – denne problemstilling er beskrevet nærmere i Christoffersen og Larsen (2014).

Samlet set leder dette til, at der er grunde til at erstatte det nuværende kommunale finansieringssystem med et toleddet system, hvor mere ideelle egenskaber ved et system med lokal finansiering af lokale offentlige goder bliver søgt fuldt ud realiseret på marginen, men ikke nødvendigvis på den samlede kommunaløkonomi. På den måde kan et serviceniveau af tilpas høj kvalitet bevares i alle kommuner samtidig med, at særlige initiativrige og innovative kommuner får incitament til at realisere effektivitetsgevinster, og udbredelsen af ”best practices” får gunstigere vilkår.

Nøglen til et mere hensigtsmæssigt kommunalt finansieringssystem skal findes i marginalbetragtningen. Gevinsten ved at øge effektiviteten skal i højere grad tilfalde kommunerne ud fra en betragtning om, at uden incitamenter ingen forandring.

Sådan en marginalbetragtning indebærer, at der nok kan holdes en høj grad af kommunal udligning – og eventuelt endda 100 procent udligning - på den samlede kommunale økonomi, men at det er ineffektivt at holde kommunal udligning på marginen.

Fastsættes udligningsniveauet for kommunernes serviceniveau til 100 procent, vil udligningssystemet som udgangspunkt give alle kommuner mulighed for at have et serviceniveau, der svarer til landsgennemsnittet. Fastholdes den nuværende høje grad af statslige normer for serviceindretningen i kommunerne, vil der reelt ske en overgang til en dansk velfærdsmodel, hvor alle borgere stilles lige over for muligheden for at finansiere et bestemt udgiftsniveau, der bliver fastlagt fra centralt hold i forbindelse med fastlæggelsen af den samlede kommunale udgiftsramme.

Det nuværende udligningssystem rummer såvel et element af udligning af forskelle i udgiftsbehov som et element af udligning af forskelle i beskatningsgrundlag. En løs-

ning af det nu bestående incitamentsproblem vil indebære overgang til en model, som udelukkende udligner fuldt efter udgiftsbehov. Det indebærer, at en ny udligningsmekanisme baseres på en bestræbelse på at give kommuner med forskelligt udgiftsbehov mulighed for at opretholde det samme af Folketinget fastlagte standardiserede basis serviceniveau med den samme af Folketinget fastlagte kommunale skatteprocent.

En udligningsmekanisme udformet som fuld udgiftsbehovsudligning op til en bestemt grænse og derudover ingen udligning vil indebære, at kommuner får et stærkere incitament end i dag til at understøtte vækst i kommunens beskatningsgrundlag. Sådan en vækst vil nemlig da ikke indebære, at kommunen mister penge til udligningen.

Det beror på, at en flerleddet finansieringsmodel vil indebære, at der kommer til at fungere en på forhånd given afgrænsning af de udgifter, som i hver enkelt kommune kan finansieres med penge fra kommunal indkomstskat og kommunal udligning. Såfremt indkomstgrundlaget i en given kommune øges, betyder det ikke, at de øvrige kommuner får behov for flere penge til finansiering af det basale serviceniveau. Når statens betaling af midler til det kommunale tilskuds- og udligningssystem holdes fast vil det indebære, at kommunen med øget beskatningsgrundlag også får fastholdt nettopositionen til den kommunale udligning. Hele provenuet fra den faste kommuneskatteprocent lagt på det øgede indkomstgrundlag vil derfor forblive i kommunen. Det kan så anvendes til indførelse af en negativ lokalskat eller til øgede kommunale udgifter.

Når der er fuld udgiftsbehovsudligning og borgerne på marginen bærer de fuld økonomiske konsekvenser af udgiftsdispositioner, bliver det altså op til borgerne i lokalsamfundet i fællesskab at træffe beslutninger om højere (eller lavere) serviceniveau i forhold til landsgennemsnitlige niveau og tilsvarende højere (eller lavere) skat. Kommunen bliver da rammen om lokale fællesskaber, hvor man i lokalområdet kan enes om supplerende løsninger, hvis der er fælles lokal vilje til stede, og hvor man da i højere grad selv må tage de fulde konsekvenser af de lokale beslutninger og være fælles om at bære byrderne. Det kan give det lokale folkestyre nyt indhold, efter at der i en lang periode er sket en udtynding af indholdet i det lokale demokrati, efterhånden som den statslige økonomiske rammestyring er blevet stadig mere definitiv, og den statslige detailstyring er blevet stadig mere omfattende. På sigt kan en sådan styrkelse af lokalsamfundets medbestemmelse i egne forhold gavne i flere dimensioner end den økonomiske, eksempelvis ved at styrke den lokale socialkapital og være katalysator for innovative lokale initiativer.

Grundprincipperne i et toleddet finansieringssystem, er beskrevet nærmere i Christoffersen og Larsen (2014). I dette notat præsenteres et forslag til implementeringsmodel for dette nye finansieringssystem. Modellen er udarbejdet med henblik på at udforme principper for indkøring af en et nyt kommunalt finansieringssystem, så de ændrin-

ger, som et sådant omlægning vil indebære i de enkelte kommuner, kan gøres tålelige for alle kommuner og gennemføres over en længere periode.

Beregningerne i det følgende af konsekvenser for de enkelte kommuner, er af beregningsmæssige årsager udformet ud fra en teknisk antagelse om, at den kommunale udligning op til den forudsatte overgrænse foregår med en udligningsmodel, som kombinerer udgiftsbehovsudligning og skattegrundlagsudligning på samme måde som i dag. Som anført ovenfor er valget af teknisk udligningsmekanisme ikke afgørende for de enkelte kommuners økonomi, såfremt alle kommuner vælger det standardiserede serviceniveau, hvortil der ydes fuld udligning. Det er incitamentsvirkningerne ved beslutninger i kommunerne om afvigelse fra dette standardiserede serviceniveau, som er forskellige.

2. En finansieringsmodel med incitament til effektivitet og mulighed for reelt selvstyre

Den toleddede kommunale finansieringsmodel, som er beskrevet i Christoffersen og Larsen (2014), er baseret på grundprincipperne oplistet i figur 1.

Figur 1. Grundprincipper i forslag til nyt kommunalt finansieringssystem

- Der opkræves en kommuneskat med en fast standardsats
- Ønsker man en højere service (og / eller er man ineffektiv) skal den yderligere finansiering ske ved en lokalskat, der udskrives med samme kronebeløb for alle skatteydere
- Ønsker man lavere service (eller er man effektiv) modtager borgerne i kommunen en tilbagebetaling fra kommunen, som i kroner er ens for alle skatteydere
- Udligningsniveauet for et kommunalt serviceniveau svarende til 91 procent af det gennemsnitlige nuværende serviceniveau som i kommunen med lavest serviceniveau eller eventuelt højere, hæves til 100 procent, og øvrig udligning falder bort

Sådan som omlægningen af finansieringssystemet er beskrevet, omfatter den umiddelbart den kommunale indkomstbeskatning og det fælles kommunale tilskuds- og udligningssystem, mens andre kommunale indtægtskilder, hvor grundskyld og dækningsafgift samt brugerbetaling spiller en vis rolle, antages at forblive i deres nuværende form. Den her analyserede omlægning vil dog have afledte effekter også i forhold til den kommunale grundskyld. Den problemstilling er beskrevet i afsnit 4.

Såfremt en toleddet finansieringsmodel med fuld udligning op til et fælles niveau for skat og serviceniveau skal bringes i anvendelse, vil der gælde nogle restriktioner på, hvilket serviceniveau, der er muligt og realistisk. Med det nuværende styrings- og finansieringssystem findes der et spænd i kommunalt serviceniveau mellem 91 procent og 107 procent af landsgennemsnittet, når bortses fra landets ø-kommuner, som også modtager særlige tilskud i kraft af deres ø-status. Ligeledes findes et vist spænd i kommunalt beskatningsniveau. Der er flere grunde til, at det vil være hensigtsmæssigt at vælge et niveau svarende til niveauet i den mest økonomiske kommune eller et niveau i nærheden heraf.

For det første må det så vidt muligt være ønskeligt at undgå, at en omlægning til et andet tilskuds- og udligningssystem vil føre til opadgående udgiftspres i nogle kommuner.

For det andet er langsigtperspektivet for dansk økonomi, at der på de nuværende præmisser tegner sig udsigten til klare strukturelle offentlige underskud efter begyndelsen af 2020'erne. Rettidig tilpasning hertil kan nærliggende ske ved sikring af en moderat langsigtet kommunal udgiftsudvikling.

For det tredje vil en standardiseret finansiering af et serviceniveau omkring serviceniveauet i kommunen med lavest serviceniveau åbne for plads til udfoldelse af et nyt lokalt demokrati omkring et friere kommunalt selvstyre.

For det fjerde vil en fuld udligning omkring et højere serviceniveau indebære så betydelige momenter af ændring i omfordelingen mellem kommunerne, at det må betragtes som politisk urealistisk at overveje. Dels vil nettobetalingerne fra de nu allerede mest bidragende kommuner blive voldsomt forøget, dels vil et større antal kommuner reelt blive udsat for et pres for at forøge udgiftsniveauet.

Uanset det konkrete valg af modeludformning, vil der opstå behov for tilpasninger af udgifter, serviceniveau og skat i hver enkelt kommune.

Såfremt den fulde udligning gennemføres på et serviceniveau på 91 procent af landsgennemsnittet eller tæt derpå, vil hovedparten af kommunerne skulle tage stilling til spørgsmålet om reduktion af serviceniveau i retning mod landets mest økonomiske kommune eller udskrivning af en lokalskat til supplerende af den økonomi, som dækker opretholdelsen af det standardiserede serviceniveau.

En måde at tilvejebringe tilpasningen til den nye finansieringsmodel er, at der skal effektiviseres i kommunerne med øjeblikkelig virkning, hvilket vil være en nødvendighed uden supplerende lokalskat, såfremt den statslige tilskuds- og udligningsmodel for kommunerne på én gang samles om at sikre en 100 procent udligning på et serviceniveau omkring 91 procent af det nuværende landsgennemsnit.

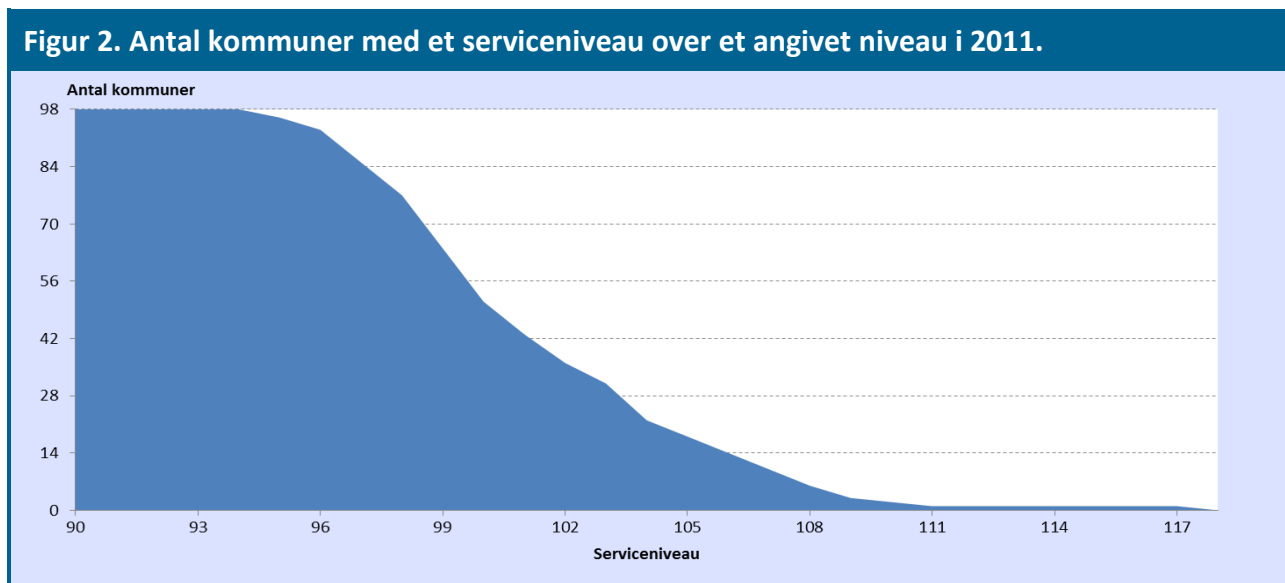
Såfremt der gives plads for en årlig realvækst i de kommunale serviceudgifter, vil det være muligt for de enkelte kommuner at indfase tilpasningen over en længere årrække. I en kommune med et serviceniveau over landsgennemsnittet kan dette eksempelvis gøres ved at fastholde det nuværende reale udgiftsniveau – med andre ord, hvad der svarer til nulvækst i det nuværende udgiftsniveau i en årrække, indtil serviceniveauet i kommunen er kommet på niveau med landsgennemsnittet. Dette vil ske gradvist, da kommunesektorens samlede serviceudgifter vokser, samtidig med at den pågældende kommune holder dens udgifter uændret. Dermed vil kommunen løbende år for år kunne bringe serviceniveauet i retning mod landsgennemsnittet, men kommunen slipper for på noget tidspunkt reelt at reducere udgifter i forhold til udgiftsbehovet.

Med en spredning i serviceniveau mellem kommunerne fra 91 procent af landsgennemsnittet til 107 procent af landsgennemsnittet, vil det, alt afhængig af serviceniveauet, der bliver omfattet af en fuld udligning, være et større eller mindre antal kommuner, som enten skal reducere serviceniveau eller skaffe lokal finansiering til et højere serviceniveau.

Vælges at udskrive en lokalskat, får denne marginale skat form af et ensartet kronebeløb, som betales af hver skatteyder. Det fordrer, at det nærmere defineres, hvem der er skattepligtige i forhold til lokalskatten. Det kan eksempelvis gøres, så alle med en indkomst svarende til den almindelige norm for mindsteløn på arbejdsmarkedet er fuldt skattepligtige i forhold til lokalskat, og at indkomster derunder beskattes forholdsvis efter indkomstens andel af grænsebeløbet for fuld skattepligt.

3. Beregning af konsekvenser af ny model

Forskellene i dag i serviceniveau mellem de enkelte kommuner er beskrevet i figur 2. Det har været en langsigtet tendens siden kommunalreformen i 1970, at forskellene i serviceniveau mellem kommunerne er blevet stadig mindre, lige som forskellene i beskatningsniveau også er blevet reduceret, jfr. Groes (2004). Det er denne konvergens, som har gjort det realistisk at forestille sig et kommunalt finansieringssystem som det her skitserede, med udgangspunkt i en fuld udligning inden for et basalt fælles serviceniveau.

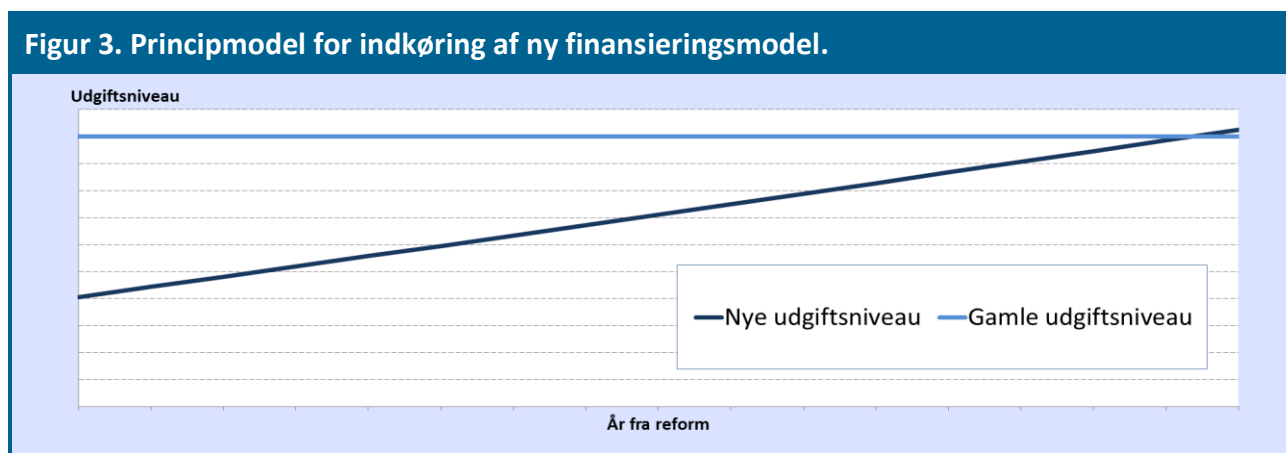
Kilde: Kommunale nøgletal, Økonomi- og Indenrigsministeriet

Anm: Et mindre antal kommuner, herunder visse ø-kommuner, er ikke fuldt dækket af det generelle finansieringssystem. Behovet for sådanne særordninger vil ikke blive reduceret ved omlægning, og særordninger forventes fortsat at bestå. I de følgende beregninger er denne problematik ikke inddraget.

Såfremt der træffes beslutning om overgang til en kommunal finansieringsmodel med fuld udligning op til et serviceniveau under det nuværende serviceniveau og med mulighed for lokale beslutninger om en supplerende lokalskat, vil der umiddelbart fremkomme en lettelse af statens udgiftsforpligtelser, som i modellen bliver anvendt til at reducere den kommunale indkomstskat. Om der samlet set bliver tale om en reduktion af de offentlige udgifter, vil bero på de lokale beslutninger om eventuel udskrivning af den nye indkomstuafhængige lokalskat. En ny finansieringsmodel vil dog rumme færre incitament for kommunerne til at afholde udgifter, så det må forventes, at en ny finansieringsmodel samlet set vil trække i retning af en dæmpning af de offentlige udgifter.

Lettelsen i den kommunale indkomstskat og introduktionen af den indkomstuafhængige lokalskat kan eventuelt indkøres over en årrække. Dette kan i givet fald eventuelt kombineres med, at der gives kommunerne stadig større plads til at udskrive lokalskat frem til det tidspunkt, hvor den statslige budgetlettelse er fuldt realiseret og der er givet fuld frihed for kommunerne til at udskrive lokalskat.

En indkøring vil kunne tilrettelægges stadig mindre mærkbart for de enkelte kommuner, jo højere realvækst der gives plads til i den kommunale sektor og jo længere overgangsperiode, der anvendes. Perspektivet er illustreret i figur 3.

Kilde: Kommunale nøgletal, Økonomi- og Indenrigsministeriet, samt egne beregninger

Figuren illustrerer ideen, at statens ramme for kommunernes udgifter over en kortere eller længere årrække kan nedjusteres realt til det fremtidige serviceniveau med fuld udligning. Samtidig kan statens ramme for kommunernes udgifter over en årrække opjusteres med en rate for accepteret realvækst. Såfremt der accepteres en realvækst større end nul kan sådanne processer tilrettelægges, så der ikke på noget tidspunkt forekommer negativ realvækst i kommunerne.

I dag er den statslige styring af kommunerne og herunder indretningen af det kommunale finansieringssystem udformet, så der ikke systematisk, og i praksis kun i begrænset omfang, forudsættes at foregå produktivitetsfremgang i kommunerne. Det er modsat situationen på det regionale niveau, hvor der efter kommunalreformen i 2007 fast er blevet forudsat en produktivitetsfremgang på 2 procent årligt. Det vil være nærliggende i forbindelse med en reformering af det kommunale finansieringssystem også at indføre systematiske krav om produktivitetsudvikling i kommunerne sådan som der foregår produktivitetsvækst i stort set alle andre økonomiske sektorer i den danske økonomi. I figur 3. vil et krav om løbende produktivitetsøgning komme til udtryk ved, at balance bliver opnået ved en sænkning af den vandrette linje med eksempelvis 2 procent årligt.

Overgangen er i tabel 1 illustreret konkret for en kommune, som i dag har et serviceniveau, der ligger over det nationale gennemsnit – som eksempel er valgt Københavns Kommune. Det antages, at der sker en overgang til et finansieringssystem, hvor der foregår fuld udligning på et serviceniveau svarende til 95 procent af det nuværende serviceniveau.

Tabel 1. Eksempel på omlægning (Københavns Kommune), mio. kr.		
(1)	Skatteprovenue 2011	18.807,2
(2)	Ny skatteniveau	18.148,2
(3)	(2)-(1) Ændring i skatteprovenue	-659,0
(4)	Udgifter 2011	29.895,3
(5)	Ny udgiftsniveau	28.119,4
(6)	(5)-(4) Ændring i udgifter	-1.776,0
(7)	(3)-(6) Ændret behov for tilskud og udligning ved nye parametre	-1.117,0

Kilde: Kommunale nøgletal, Økonomi- og Indenrigsministeriet, samt egne beregninger

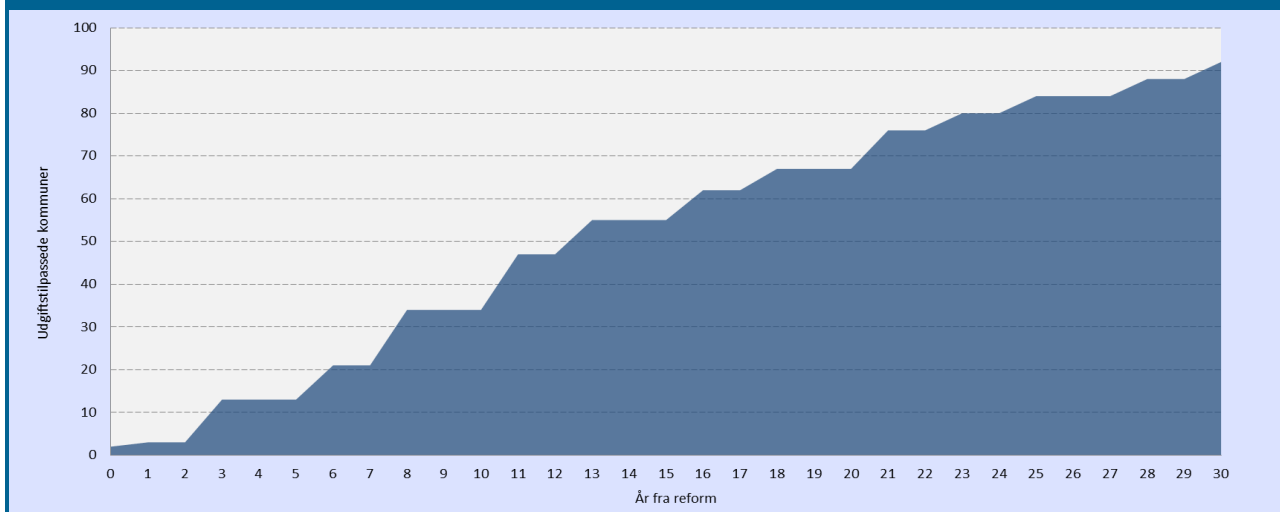
Serviceudgifterne i Københavns Kommune skal reduceres med 6 pct. for at komme ned på et landsgennemsnitligt serviceniveau på 95 pct. Ved en årlig real vækst i det kommunale forbrug på 0,4 pct., vil dette være nået på 16 år, svarende til seksten år med effektiv nulvækst. Det betyder, at såfremt omlægningen af de kommunale finansieringssystem indføres over en længere indkøringsperiode, vil det indebære, at den viste kommune med nulvækst i indkøringsperioden ikke på noget tidspunkt vil skulle reducere det reale udgiftsniveau eller udskrive en indkomstuafhængig lokalskat.

Gennemfører den viste kommune en tilpasning af serviceniveauet ved at holde en periode med nulvækst, vil borgerne til gengæld opnå en bedring af deres økonomi, da de vil komme til at betale en lavere kommunal indkomstskat. Anderledes udtrykt indebærer omlægningen, at der fremkommer et provenu, som kan omsættes i skatteletelse eller lokalskat, som kan udskrives med et fast kronebeløb for hver skattepligtig borger uden begrænsning. Med de valgte forudsætninger vil den kommunale udskrivningsprocent blive reduceret fra Københavns Kommunes udskrivningsprocent på 23,8 procentpoint til den nye ensartede kommunale udskrivningsprocent på 23,3 procent.

Med andre valg af serviceniveau, som der gennemføres fuld udligning for, og med andre valg for en fremtidig positiv eller negativ realvækst, vil tilpasningsprocessen i sagens natur skulle foregå anderledes.

Tilpasningsproblemet vil også have forskelligt omfang for de forskellige kommuner. Det er illustreret i figur 5.

Figur 4. Antal kommuner, som ved årlig realvækst i udgifterne på 0,4 pct. kan nå at tilpasse økonomien til en fuld udligning omkring et 95 pct.-serviceniveau uden at reducere det reale udgiftsniveau eller udskrive lokalskat. År efter reform.

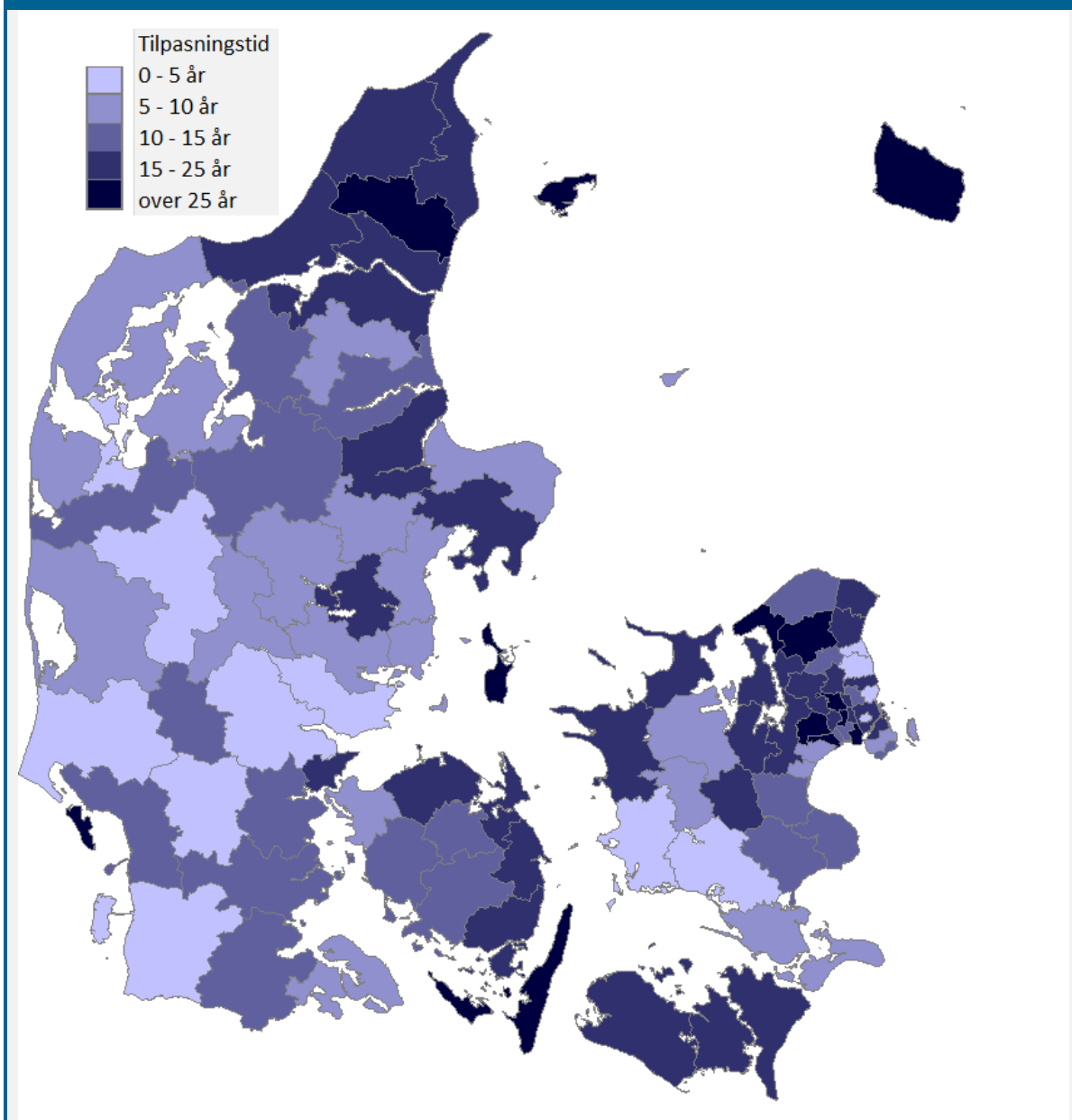
Kilde: Kommunale nøgletal, Økonomi- og Indenrigsministeriet, samt egne beregninger

Såfremt der gives plads til en meget lille eller slet ingen realvækst i kommunernes udgifter i de kommende år, vil det være umuligt for alle kommuner at indrette sig med en ny finansieringsmodel uden enten at reducere serviceniveauet eller udskrive en lokalskat, hvad der jo ikke er ensbetydende med, at det samlede skattetryk i kommunen øges. Konsekvensen er imidlertid, at de kommuner, som har et serviceniveau, der er højere end serviceniveauet i de mest økonomiske kommuner, vil få et stærkere incitament til at bringe serviceniveauet tættere serviceniveauet i de mest økonomiske kommuner.

For borgerne vil en overgang til en ny kommunal finansieringsmodel betyde en mulighed for en reduceret skattebetaling i et større eller mindre antal kommuner alt afhængig af, hvor højt et serviceniveau, som tages som udgangspunkt for opkrævning af den standardiserede kommuneskat.

De enkelte kommuners behov for tid til tilpasning til en ny finansieringsmodel som beskrevet i figur 4 er også afbildet i figur 5, hvor de geografiske mønstre er vist. Det skal igen understreges, at figurerne ikke udtrykker noget behov for samlet øgning af skattetrykket i kommunerne men derimod afspejler en omlægning, som skaber nogle bedre incitamentsvirkninger for kommunerne.

Figur 5. Tilpasningstid efter kommune, under forudsætning af årlig realvækst i de kommunale udgifter på 0,4 pct.

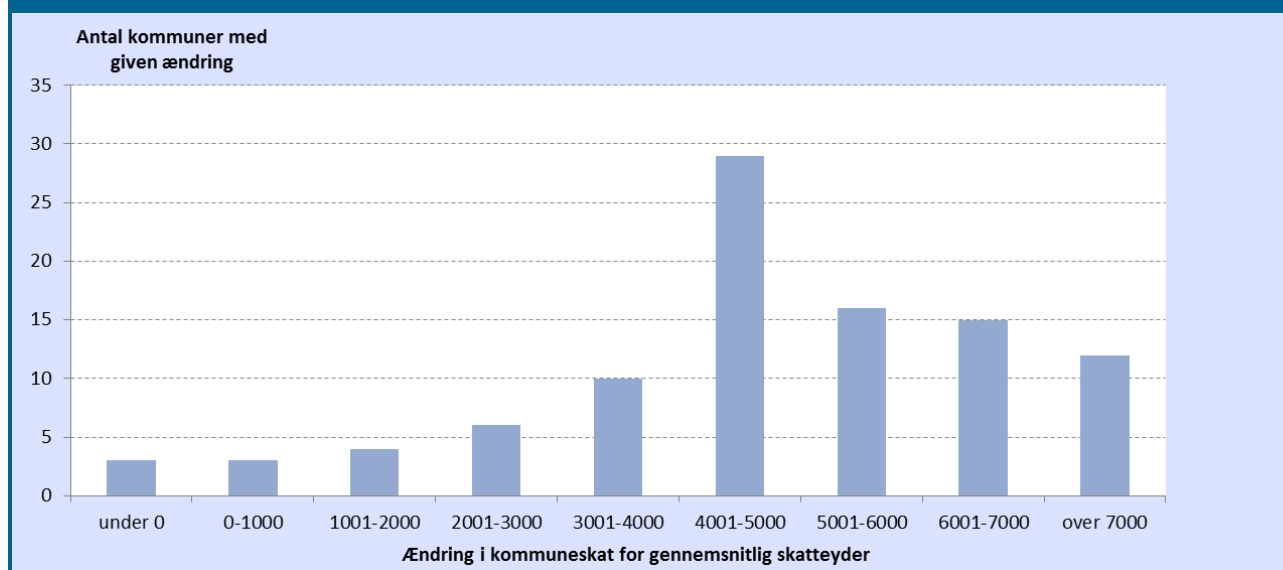

Kilde: Kommunale nøgletal, Økonomi- og Indenrigsministeriet, samt egne beregninger

Rationalet i en ny finansieringsmodel er jo nemlig, at der op til et vist serviceniveau indføres fuld udligning og dermed øget omfordeling, men at der ud over dette serviceniveau sker en afvikling af al omfordeling, såvel mellem kommuner som mellem skatteyderne i de enkelte kommuner. Det skaber på samme tid større basal velfærdsmæssig lighed og større incitament til økonomisering på marginen. Hermed er en væsentlig begrundelse for et nyt finansieringssystem, at de enkelte borgere vil komme til at se anderledes på deres kommunes service, økonomi og skatteudskrivning. Også selv om borgerne kan opnå den samme service som forud til den samme skattebetaling.

Selve overgangen til en finansieringsmodel med fuld udligning op til et vist niveau og med en standardiseret kommunal skatteprocent gældende i alle kommuner vil ændre borgernes betaling af kommuneskat afhængig af nuværende skatteniveau. I figur 6 er vist konsekvensen i de enkelte kommuner af overgang til en sådan standardiseret kommuneskat under forudsætning af, at standardiseringen sker svarende til, at standardiseringen og udligningen sikrer alle kommuner et serviceniveau på 95 procent af dagens gennemsnitlige serviceniveau.

Figur 6. Besparelse for en skatteyder med gennemsnitlig indkomst, såfremt der sikres fuld udligning på et 95 %-niveau, og såfremt kommunen tilpasser udgifterne tilsvarende.

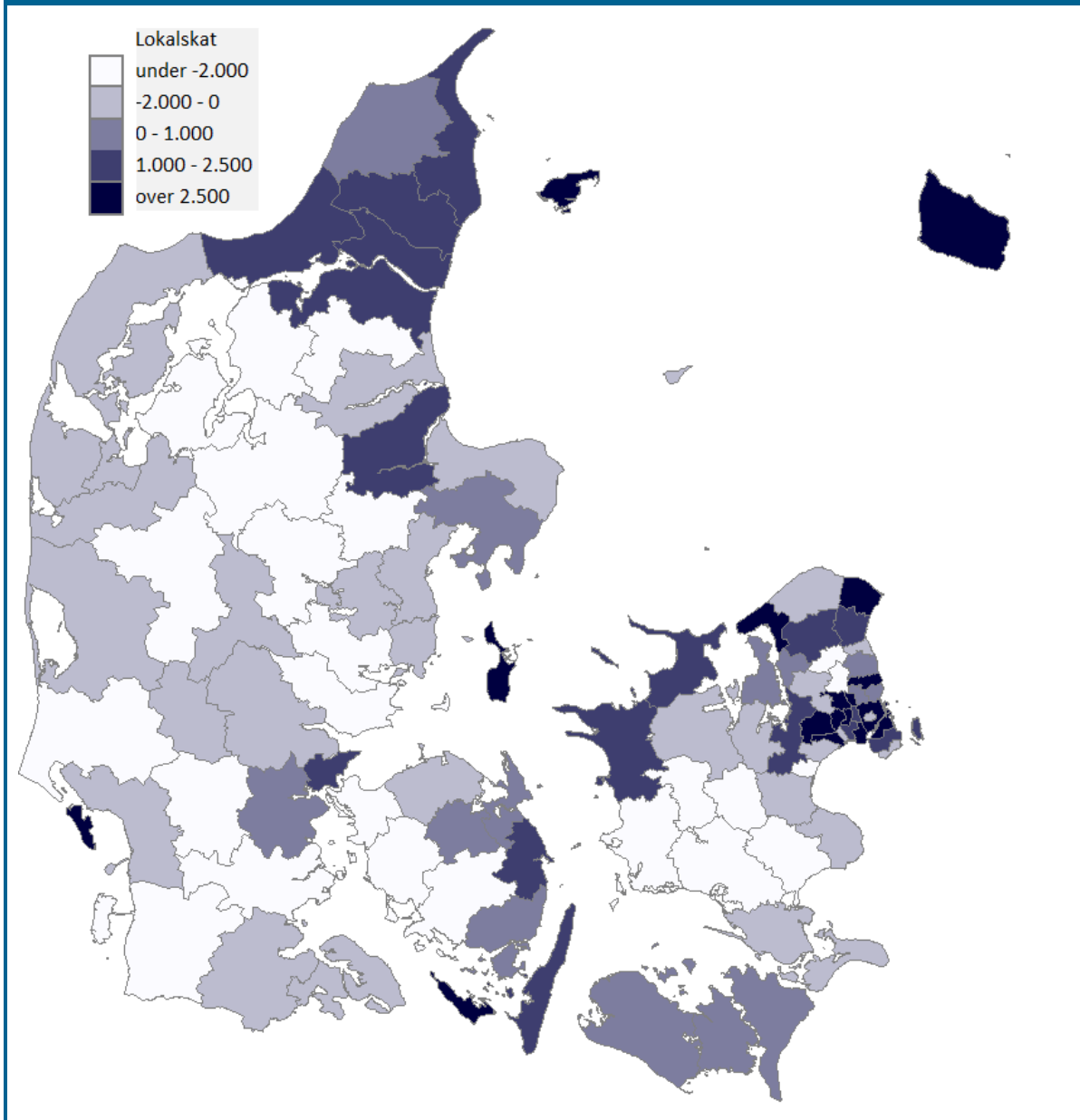

Kilde: Kommunale nøgletal, Økonomi- og Indenrigsministeriet, og registerdata fra Danmarks Statistik samt egne beregninger

I alle kommuner med et par enkelte undtagelser vil borgerne opnå en reduceret skattebetaling i den situation, som er beskrevet i figur 6. Til gengæld vil hovedparten af kommunerne da også skulle realisere reduktion af udgifts- og serviceniveau.

Såfremt der er lokal vilje til at videreføre udgifts- og serviceniveauet uændret efter indkøringen af en ny finansieringsmodel, må der lokalt træffes beslutning om udskrivning af en lokalskat, som da vil reducere den skattebesparelse, som borgerne opnår i kraft af standardiseringen af kommuneskatten på et lavt niveau. I figur 7 vises, hvor stor lokalskatten skal være i hver af landets kommuner, såfremt borgerne i alle kommuner beslutter sig for at videreføre et uændret serviceniveau efter indkøringen af en ny finansieringsmodel med fuld udligning på et 95 procent niveau. Det skal igen understreges, at kortet ikke er udtryk for en merbeskatning af borgerne i kommunerne. I de kommuner, som på kortet i figur 7 er markeret med en positiv lokalskat, opnår borgerne som udgangspunkt en skattelettelse, som de eventuelt kan beslutte at omsætte i en ny lokalskat.

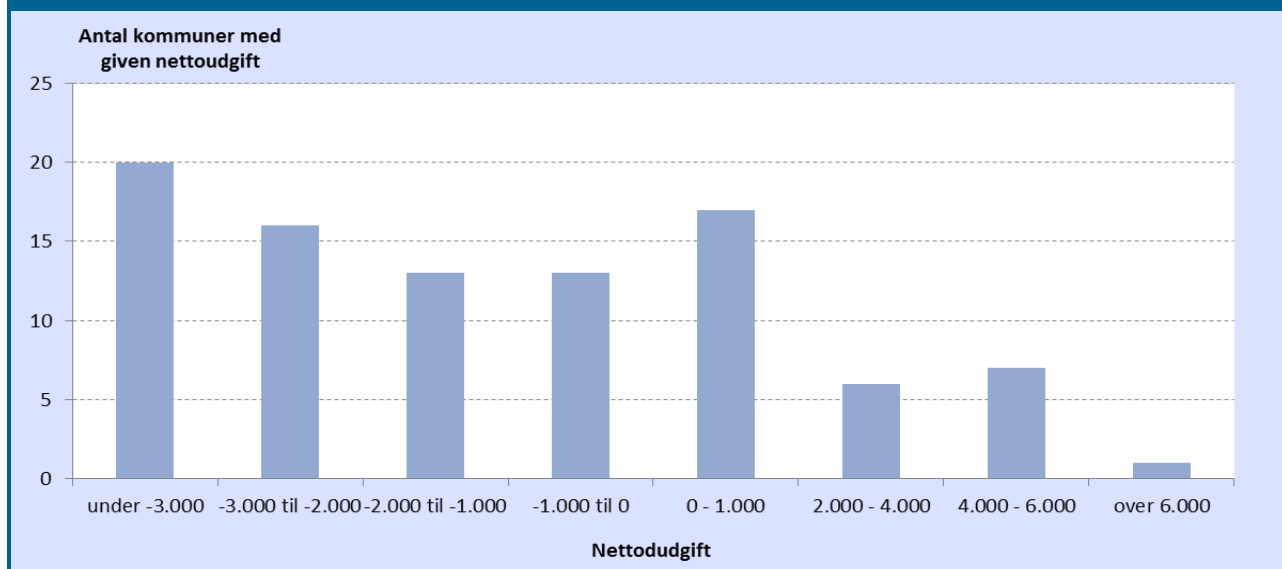
Figur 7. Lokalskattens størrelse efter kommune ved fuld udligning på 95 pct. af det nuværende landsgennemsnitlige serviceniveau

Kilde: Kommunale nøgletal, Økonomi- og Indenrigsministeriet, og registerdata fra Danmarks Statistik samt egne beregninger

Såfremt alle kommuner beslutter at videreføre serviceniveauet uændret efter indkøring af en ny finansieringsmodel med fuld udligning på et 95 % niveau vil stort set alle skatteydere, som det fremgår af figur 6, opnå en besparelse i betaling af kommuneskat, men en stor del af skatteyderne vil også, som det fremgår af figur 7, skulle betale en lokalskat. Den samlede økonomiske konsekvens er illustreret i figur 8, hvor nettoændringen i skattebetaling for en skatteyder med gennemsnitlig skattepligtig indkomst er vist for hver enkelt kommune.

Figur 8. Nettoudgift for en skatteyder med gennemsnitlig skattepligtig indkomst efter besparelse i kommuneskat og betaling af lokalskat, såfremt alle kommuner vælger at videreføre uændret serviceniveau efter udligning på et 95 %-niveau.

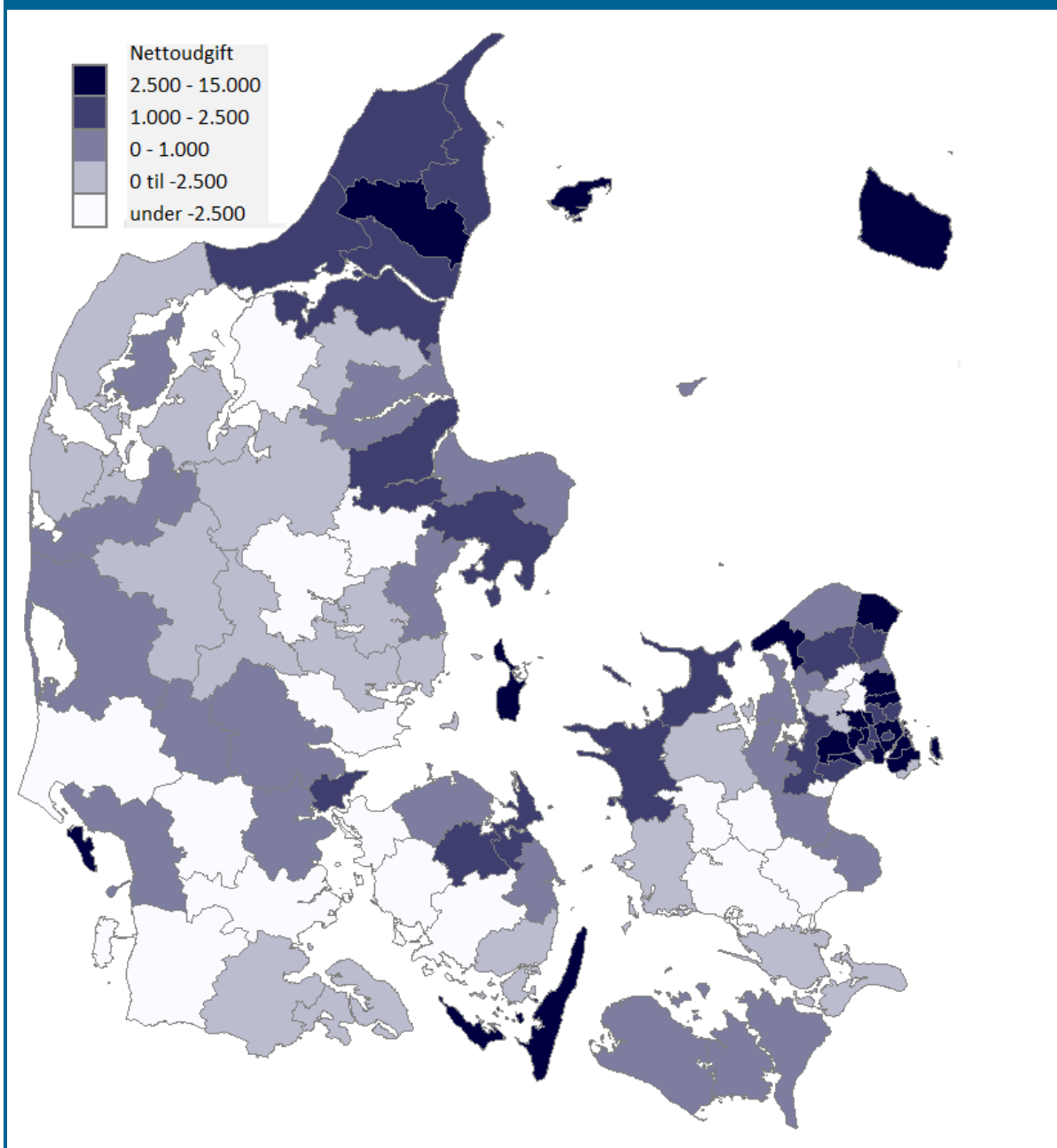
Kilde: Kommunale nøgletal, Økonomi- og Indenrigsministeriet, og registerdata fra Danmarks Statistik samt egne beregninger

Resultaterne i figur 8 kan også opfattes som en beskrivelse af de samlede fordelings-effekter i forholdet mellem kommunerne efter indkøringen af en ny kommunal finansieringsmodel i den form, som er antaget i figuren. Resultaterne i figuren er også illustreret i en anden visuel form på Danmarkskortet i figur 9.

Ved andre valg af niveau for gennemførelsen af fuld udligning eller ved valg af mindre end fuld udligning i en ny finansieringsmodel, vil der i sagens natur fremkomme andre effekter. Som det er beskrevet i bilaget, er der i tilknytning til dette arbejds-papir udarbejdet en regnemodel, hvor effekter for de enkelte kommuner kan beregnes ved brugerens egne valg af specificering af den nye finansieringsmodel. I et tabelbi-lag er vist effekterne for hver enkelt kommune ved to forskellige specificeringer af en ny finansieringsmodel.

Overgang til en ny finansieringsmodel vil først og fremmest indebære, at der kommer til at gælde nogle nye og sundere incitamenter i forhold til at træffe udgiftsbeslutnin-ger i kommunerne. Figurerne 8 og 9 viser, at der også vil fremkomme en vis ændring af den omfordeling, som foregår mellem kommunerne. Den nærmere specificering af en ny finansieringsmodel er afgørende for, hvorledes disse ændringer falder ud. Hertil kommer, at der også vil fremkomme ændringer i omfordelingen mellem personer, såvel i forskellige kommuner som inden for samme kommune.

Figur 9. Nettoudgift for en skatteyder med gennemsnitlig skattepligtig indkomst efter besparelse i kommuneskat og betaling af lokalskat, såfremt alle kommuner vælger at videreføre uændret serviceniveau efter udligning på et 95 %-niveau.

Kilde: Kommunale nøgletal, Økonomi- og Indenrigsministeriet, og registerdata fra Danmarks Statistik samt egne beregninger

Overgang til lavere kommuneskat vil give en skattelettelse til alle skattepligtige med indkomst højere end bundfradraget og med den største skattereduktion til de højeste indkomster, da kommuneskatten er en proportional skat. Indførelse af en lokalskat med samme kronebeløb for alle skatteydere vil virke stærkest i forhold til den samlede husholdningsøkonomi for de lave indkomster, da disse vil mærke effektivisering og udgiftsreduktion i deres kommune relativt stærkest, lige som de vil mærke udgiftseksponering relativt stærkest. Den samlede fordelings effekt på personniveau vil i sagens natur også afhænge af en ny models nærmere specificering. For en kommune,

som i forvejen har et serviceniveau på det niveau, som der gives fuld udligning for, og som har borgere med indkomster som landsgennemsnittet, vil det ikke være relevant at overveje udskrivning af en lokalskat. Her vil der heller ikke ske nogen ændring i kommuneskat. Den eneste effekt vil her være en incitamentseffekt. Det vil ikke længere være muligt for skatteydere med lav indkomst at stemme sig til omfordeling ved at få vedtaget højere kommunale udgifter. For det ville indebære udskrivning af lokalskat, og den nye lokalskat er netop ikke omfordelende mellem personer.

4. Afledte effekter i forhold til den kommunale grundskyld.

Vurdering af grundværdier foretages af staten, og grundværdierne optræder som grundlag for kommunal beskatning i form af grundskyld.

Grundværdierne har også betydning for kommuners position i det kommunale tilskuds- og udligningssystem. Derfor vil en omlægning af tilskuds- og udligningssystemet som den her behandlede også få indvirkning på kommunernes anvendelse af grundskyld som indtægtskilde.

Grundværdiernes gennemslag i forhold til tilskuds- og udligningssystemet giver sig til kende ad to kanaler:

1. Grundværdier og nettoposition i den kommunale udligning

Principielt afhænger en kommunes nettoposition i tilskuds- og udligningssystemet af kommunens udgiftsbehov og kommunens økonomiske potentiale i form af beskatningsgrundlaget. Her indgår grundværdierne som en del af det beskatningsgrundlag, der udtrykker en kommunes økonomiske potentiale. En kommunes beskatningsgrundlag er udskrivningsgrundlaget tillagt 9,7% af de afgiftspligtige grundværdier.

Konsekvensen er umiddelbart, at hvis grundværdierne i en kommune bliver vurderet op i forhold til udviklingen i de øvrige kommuner, så øges beskatningsgrundlaget relativt stærkt, og dermed øges kommunens økonomiske potentiale i forhold til udgiftsbehovet. Derved påvirkes kommunen negativt i opgørelsen af nettopositionen i den kommunale udligning. Særlig stærkt voksende grundværdier indebærer øgede formuer hos borgerne med mindre der alene er tale om en korrektion af grundværdiens andel af den samlede ejendomsværdi og øgede nettoudgifter hos kommunen.

Selve størrelsen af statens generelle bloktilskud til kommunerne påvirkes ikke direkte af udviklingen i kommunernes udskrivningsgrundlag. Der er dog i lovgivningen mulighed for, at der kan indgå et politisk moment i fastlæggelsen af bloktilskudspuljens størrelse, idet finansministeren med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg kan forhøje eller nedsætte tilskuddet, hvis hensynet til en balanceret udvikling i den kommunale økonomi taler herfor.

I kraft af reguleringen af skattestigninger er der i øvrigt et meget svagt tidsmæssigt sammenfald mellem grundværdistigninger og stigninger i grundejernes betaling af grundskyld, der højst kan stige op til et loft på 5 – 7 % på et enkelt år

2. Grundværdier og kommunal overudligning

For kommunerne i hovedstadsområdet, hvor der foruden landsudligning på 58 % af forskellen mellem udgiftsbehov og beregnede skatteindtægter ved standardskattetryk (strukturelt over/underskud) også fungerer en hovedstadsudligning på 27 %, og hvor

den yderligere udligning på 32 % af særligt store strukturelle underskud også er i kraft, kan der opstå såkaldt overudligning. Det er tilfældet, såfremt ændringer i kommunens udskrivningsgrundlag for den kommunale indkomstbeskatning udløser modgående bevægelser i udligningen, som overstiger 92 % af kommunens skatteprovenu af ændringen.

Her er det væsentligt at gøre sig begreberne klart:

Beskatningsgrundlaget danner udgangspunkt for den kommunale udligning.

Udskrivningsgrundlaget og udskrivningsprocenten for indkomstskat danner udgangspunkt for værnet mod overudligning.

Overudligningsreglen kan påvirke valget af beskatningsformer for nogle kommuner i hovedstadsområdet. Der gælder nemlig

- i) Hvis en hovedstadskommune har høje grundværdier, vil en yderligere øgning af grundværdierne øge kommunens skatteindtægt. De højere grundværdier øger beskatningsgrundlaget, men ikke udskrivningsgrundlaget. Kommunen kan altså modtage et højere provenu fra grundskyld uden at kommunen svækker dens værn mod overudligning.
- ii) Alt andet lige vil de højere grundværdier altså øge kommunens udgifter (til kommunal udligning). Kommunen kan finansiere disse øgede udgifter på tre måder:
 - 1) Lade udgifterne modsvare af nye besparelser
 - 2) Finansiere udgifterne ved prøvenuet fra grundskylden
 - 3) Holde uændret grundskyldsprovenu og øge provenuet fra indkomstbeskatningen.

Hvis kommunen vælger at se bort fra 1), gælder det, at en øgning af provenuet fra den kommunale indkomstbeskatning vil svække kommunen i forhold til, hvornår overudligningsværnet træder i kraft.

Vælger kommunen at skaffe sig et øget provenu fra grundskyldsbeskatningen, ændres provenuet fra indkomstbeskatningen ikke, og dermed svækkes kommunen ikke i forhold til værnet mod overudligning.

Den overordnede konklusion er, at såfremt grundværdierne stiger særlig kraftigt i en kommune, så belastes kommunens økonomi i den kommunale udligningsordning, og omfordelingen mellem kommunerne bliver skærpet. Er der tale om en kommune i hovedstadsområdet med lav udskrivningsprocent for indkomstskat og med høje grundværdier, presses kommunen endvidere i retning af internt at skærpe omfordelingen mellem grundejerne og de øvrige borgere i kommunen.

Ved overgang til et finansieringssystem som det her beskrevet, vil den enkelte kommunes bidrag til den kommunale udligning være bestemt af behovet for tilførsel af midler til de øvrige kommuner for at de kan holde et givet udgiftsniveau set i forhold til deres udgiftsbehov. Det givne udgiftsniveau fastlægges af Folketinget, og udgifts-

behovene i de øvrige kommuner er upåvirket af øgede grundværdier i en kommune. Derfor vil overgang til et nyt tilskuds- og udligningssystem uden udligning på marginen indebære en ophævelse af den skadelige mekanisme i dag, hvor en opvurdering af grundværdierne i en kommune i forhold til udviklingen i de øvrige kommuner øger beskatningsgrundlaget relativt stærkt i kommunen med øgning af kommunens økonomiske potentiale i forhold til udgiftsbehovet som konsekvens. Tilskuds- og udligningssystemet uden udligning på marginen vil altså ikke påvirke kommunen negativt i opgørelsen af nettopositionen i den kommunale udligning. Herved vil en stærkt uheldig konsekvens af det nuværende tilskuds- og udligningssystem i forhold til specielt nogle kommuner under hovedstadsudligningen blive ryddet af vejen.

Referencer

Christoffersen, Henrik og Karsten Bo Larsen (2014): Finansiering og incitament i kommunerne - En undersøgelse af mulighederne for at forene kommunalt selvstyre med en bæredygtig kommunal finansieringsmodel. CEPOS Arbejdspapir nr. 24.

Groes, Nils (2004): Skatteprocenter, serviceniveau og udligning i kommunerne. I Fokus: Brudstykker eller sammenhæng? – en antologi om forudsætningerne for en offentlig strukturreform.

Regnemodel

I forbindelse med beregningsmodellen i CEPOS er der udarbejdet en dynamisk model i Excel (vedlagt denne rapport) der giver læseren mulighed for at justere på enkelte parametre, der afgør omfanget og hastigheden af en eventuel omlægning af det kommunale finansieringssystem.

Den dynamiske model består af flere ark, hvoraf det første udgør menuen. I dette ark vælger læseren størrelsen på de fire parametre, der kan ændres på, hhv. hvilket skatte- og serviceniveau som procent af det nuværende landsgennemsnitlige, samt med hvilken hastighed tilpasningen skal foregå. I de ovenstående figurer er tilpasningshastigheden sat til 0,4 pct. årligt, men modellen giver mulighed for en mere gradvis tilpasning også. Ligeledes tager figurerne udgangspunkt i en tilpasning til dét, der svarer til 100 pct. af det landsgennemsnitlige skatte- og udgiftsniveau. Disse kan begge eller hver for sig justeres til lavere niveauer end det nuværende landsgennemsnitlige niveau. På denne måde kan læseren selv undersøge hvilke konsekvenser forskellige specificeringer har.

Bilagstabel 1: Konsekvensberegning af en toleddet finansieringsmodel efter kommune									
			Skatteprovenue			Udgifter			Tilskud og udligning
	Beskatningsgrundlag 2011	Udskrivningsprocent 2011	(1) Faktisk 2011	(2) 95 % af nuværende gns. skatteprocent	(3) 100 % af nuværende gns. skatteprocent	(4) Faktisk 2011	(5) 95 % af nuværende gns. service-niveau	(6) 100 % af nuværende gns. service-niveau	(7) Ændring i behov for tilskud og udligning summeret
Kommune	Kr. pr. indb.	Pct.	Mio. kr.	Mio. kr.	Mio. kr.	Mio. kr.	Mio. kr.	Mio. kr.	Mio. kr.
København	162.721	23,8	18.807	18.148	19.639	29.895	28.119	29.595	1.119,5
Frederiksberg	193.148	23,1	4.107	4.090	4.426	4.717	4.717	4.964	69,4
Dragør	207.917	24,8	614	573	620	649	623	656	-0,8
Tårnby	171.813	23,5	1.477	1.466	1.586	2.148	2.082	2.191	65,1
Albertslund	155.570	24,6	906	838	907	1.804	1.664	1.751	53,2
Ballerup	176.946	25,5	1.896	1.712	1.853	3.023	2.611	2.748	231,5
Brøndby	163.112	24,5	1.159	1.084	1.173	2.181	2.072	2.180	13,5
Gentofte	283.539	22,8	4.054	4.106	4.443	3.412	3.449	3.630	170,3
Gladsaxe	180.268	24,1	2.466	2.356	2.550	3.509	3.367	3.544	46,9
Glostrup	178.554	24,2	818	778	842	1.265	1.123	1.182	106,1
Herlev	176.624	23,7	931	903	977	1.621	1.495	1.574	92,5
Hvidovre	166.666	25,6	1.917	1.728	1.870	3.033	2.668	2.808	177,3
Høje-Taastrup	164.401	24,7	1.668	1.538	1.664	2.853	2.557	2.691	156,4
Ishøj	148.584	25,0	704	646	699	1.406	1.260	1.326	74,3
Lyngby-Taarbæk	229.248	23,7	2.574	2.503	2.709	2.778	2.588	2.724	188,5
Rødovre	166.916	25,7	1.482	1.329	1.438	2.176	1.988	2.092	39,2
Vallensbæk	194.959	25,1	584	536	580	675	642	675	-4,1
Allerød	210.809	25,3	1.140	1.039	1.124	1.128	1.071	1.127	-16,6
Egedal	182.489	25,7	1.764	1.571	1.701	1.953	1.801	1.896	-7,4
Fredensborg	196.726	25,4	1.764	1.601	1.733	2.178	1.971	2.074	72,1
Frederikssund	167.313	25,9	1.683	1.477	1.598	2.342	2.119	2.230	25,9
Furesø	216.308	26,0	2.032	1.810	1.959	2.031	1.873	1.971	-14,6
Gribskov	176.793	24,5	1.437	1.351	1.462	2.031	1.949	2.051	3,1
Halsnæs	151.942	25,4	1.319	1.197	1.296	1.805	1.588	1.671	110,0
Helsingør	175.415	25,4	2.338	2.116	2.290	3.589	3.247	3.417	122,6
Hillerød	179.283	25,6	1.979	1.781	1.927	2.533	2.271	2.390	91,0
Hørsholm	279.237	23,5	1.421	1.387	1.501	1.174	1.162	1.223	30,7
Rudersdal	267.807	22,8	2.986	2.994	3.240	2.665	2.665	2.805	112,9
Bornholm	135.853	25,9	1.373	1.230	1.331	2.578	2.268	2.387	148,3
Greve	185.137	23,9	1.783	1.698	1.838	2.391	2.317	2.439	4,9
Køge	159.531	24,9	2.039	1.882	2.036	2.997	2.876	3.027	-34,3
Lejre	173.552	25,4	1.066	957	1.036	1.297	1.196	1.259	7,6
Roskilde	181.559	25,2	3.332	3.037	3.287	4.314	3.941	4.148	119,4
Solrød	193.775	24,8	933	871	943	957	937	986	-20,5
Faxe	149.958	26,1	1.168	1.027	1.111	1.839	1.765	1.857	-76,5
Guldborgsund	140.997	25,8	1.945	1.737	1.880	3.570	3.358	3.534	-30,7
Holbæk	149.906	25,1	2.350	2.149	2.325	3.693	3.580	3.768	-101,3
Kalundborg	149.188	25,3	1.730	1.575	1.705	2.834	2.639	2.778	28,9
Lolland	141.291	26,7	1.474	1.278	1.383	3.123	2.908	3.061	-29,8
Næstved	149.950	25,0	2.738	2.515	2.722	4.120	4.077	4.291	-189,8
Odsherred	153.701	26,6	1.151	995	1.077	1.930	1.746	1.838	17,1
Ringsted	152.138	26,7	1.247	1.075	1.163	1.776	1.671	1.758	-66,1
Slagelse	145.387	24,7	2.599	2.417	2.616	4.244	4.200	4.420	-161,1
Sorø	148.970	26,4	1.038	895	968	1.543	1.496	1.575	-101,3

Stevns	162.621	25,0	728	668	723	1.098	1.053	1.108	-16,3
Vordingborg	143.565	25,2	1.397	1.279	1.384	2.520	2.468	2.597	-92,3
Assens	141.746	26,1	1.416	1.248	1.351	2.234	2.144	2.257	-88,8
Faaborg-Midtfyn	142.702	26,1	1.659	1.462	1.582	2.741	2.630	2.768	-105,7
Kerteminde	147.603	26,1	818	718	777	1.285	1.174	1.235	8,7
Langeland	147.939	27,8	531	446	482	886	787	828	8,9
Middelfart	153.264	25,8	1.327	1.185	1.283	1.934	1.875	1.973	-84,4
Nordfyns	141.089	26,1	1.088	961	1.040	1.594	1.500	1.578	-32,2
Nyborg	146.952	26,4	1.091	965	1.044	1.810	1.653	1.740	21,9
Odense	143.687	24,5	6.120	5.724	6.195	10.476	9.953	10.475	71,6
Svendborg	143.916	26,8	1.974	1.736	1.879	3.266	3.013	3.171	-1,0
Ærø	136.920	26,1	297	272	295	403	361	380	20,1
Billund	151.779	25,2	906	828	896	1.379	1.324	1.393	-24,4
Esbjerg	150.019	25,4	3.958	3.634	3.933	6.430	6.109	6.429	-27,3
Fanø	187.570	24,3	191	190	206	173	153	161	26,1
Fredericia	155.032	25,5	1.794	1.621	1.754	2.866	2.643	2.782	43,0
Haderslev	147.899	26,5	1.909	1.658	1.795	3.083	2.958	3.113	-146,5
Kolding	155.411	25,0	2.990	2.755	2.982	4.705	4.469	4.704	-9,5
Sønderborg	149.380	25,2	2.512	2.310	2.500	4.100	3.974	4.183	-97,0
Tønder	144.748	25,3	1.173	1.076	1.164	2.223	2.199	2.315	-102,0
Varde	150.605	25,1	1.647	1.511	1.635	2.574	2.547	2.681	-120,3
Vejen	140.432	25,2	1.298	1.194	1.293	2.187	2.187	2.302	-121,0
Vejle	155.775	23,4	3.463	3.386	3.664	5.291	5.348	5.628	-138,9
Aabenraa	146.946	25,4	1.946	1.791	1.938	3.312	3.178	3.345	-42,3
Favrskov	148.064	25,7	1.628	1.482	1.604	2.230	2.184	2.299	-93,8
Hedensted	148.839	25,4	1.508	1.366	1.478	2.265	2.241	2.359	-125,3
Horsens	142.519	25,2	3.077	2.813	3.044	4.419	4.284	4.509	-124,1
Norddjurs	142.765	24,6	1.171	1.094	1.184	2.081	2.017	2.123	-30,0
Odder	154.729	25,1	737	678	734	1.065	1.032	1.086	-25,4
Randers	142.718	25,6	3.152	2.833	3.066	5.259	4.850	5.105	65,6
Samsø	151.774	26,0	136	121	131	257	224	236	16,1
Silkeborg	153.809	25,5	3.048	2.745	2.970	4.380	4.290	4.515	-214,5
Skanderborg	156.335	25,7	2.140	1.912	2.070	2.813	2.646	2.785	-43,9
Syddjurs	151.790	25,4	1.421	1.287	1.393	2.187	2.037	2.144	13,7
Aarhus	156.607	24,4	10.735	10.097	10.926	15.900	15.573	16.390	-305,1
Herning	146.006	24,9	2.741	2.520	2.727	4.293	4.248	4.471	-194,7
Holstebro	148.606	25,3	1.829	1.661	1.798	2.944	2.825	2.973	-61,6
Ikast-Brande	142.298	25,1	1.301	1.195	1.293	2.104	2.039	2.146	-51,1
Lemvig	151.927	24,8	744	691	748	1.162	1.138	1.198	-32,8
Ringkøbing-Skjern	153.935	24,7	1.807	1.707	1.847	2.988	2.927	3.080	-53,1
Skive	145.709	25,5	1.533	1.379	1.493	2.540	2.462	2.591	-92,9
Struer	150.593	24,9	681	637	690	1.179	1.166	1.228	-40,7
Viborg	149.240	25,8	3.218	2.866	3.102	4.779	4.586	4.827	-166,1
Brønderslev	134.914	26,9	1.247	1.074	1.162	2.027	1.800	1.894	47,1
Frederikshavn	147.728	25,2	1.971	1.819	1.968	3.493	3.286	3.458	30,4
Hjørring	143.983	25,4	2.138	1.941	2.101	3.684	3.465	3.647	-1,5
Jammerbugt	143.538	25,3	1.247	1.131	1.224	2.122	1.977	2.080	18,3
Læsø	139.876	25,6	59	53	58	143	116	122	19,6
Mariagerfjord	142.117	25,7	1.418	1.269	1.373	2.269	2.155	2.268	-46,1
Morsø	142.810	25,3	644	584	632	1.246	1.208	1.272	-38,3
Rebild	146.219	25,1	981	896	970	1.415	1.386	1.458	-55,4
Thisted	144.443	25,5	1.410	1.271	1.375	2.452	2.377	2.502	-85,3
Vesthimmerland	137.623	27,2	1.174	989	1.070	2.129	2.023	2.129	-104,0
Aalborg	147.791	25,4	6.865	6.223	6.734	10.752	9.917	10.438	179,6
I alt	160.075	24,9	197.986	182.951	197.984	298.925	283.892	298.788	135,3

Bilagstabel 2: Konsekvensberegning af en toleddet finansieringsmodel pr. skatteyder								
	Beskatnings- grundlag	Udskrivnings- procent	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
			Provenutab for kommunen, ved ny kom- munal skatte- procent på 23,3 pct. Kr. pr. skatte- yder	Provenutab for kommunen, ved ny kom- munal skatte- procent på 25,2 pct. Kr. pr. skatte- yder	Kommunens tab i udligning og bloktilskud pr. skatteyder ved 95 % serviceniveau Kr. pr. skatte- yder	Kommunens tab i udligning og bloktilskud pr. skatteyder ved 100 % serviceniveau Kr. pr. skatte- yder	(3) - (1) Lokal skat opkrævet i kroner Kr. pr. skatte- yder	(4) - (2) Lokal skat opkrævet i kroner Kr. pr. skatte- yder
Kommune	Kr. pr. indb.	Pct.						
København	162.721	23,8	1.480	-1.869	2.509	2.514	3.989	645
Frederiksberg	193.148	23,1	205	-3.898	-205	847	0	-3.051
Dragør	207.917	24,8	3.904	-570	-1.412	-76	2.492	-646
Tårnby	171.813	23,5	340	-3.441	1.724	2.044	2.065	-1.398
Albertslund	155.570	24,6	3.196	-50	3.411	2.508	6.607	2.458
Ballerup	176.946	25,5	4.934	1.147	6.164	6.231	11.098	7.378
Brøndby	163.112	24,5	2.808	-525	1.272	506	4.080	-19
Gentofte	283.539	22,8	-948	-7.103	286	3.107	-662	-3.996
Gladsaxe	180.268	24,1	2.204	-1.668	631	938	2.836	-730
Glostrup	178.554	24,2	2.357	-1.391	5.958	6.221	8.315	4.830
Herlev	176.624	23,7	1.373	-2.205	4.700	4.462	6.073	2.257
Hvidovre	166.666	25,6	4.836	1.194	4.528	4.547	9.364	5.742
Høje-Taastrup	164.401	24,7	3.586	118	4.541	4.295	8.128	4.412
Ishøj	148.584	25,0	3.668	315	5.545	4.691	9.214	5.006
Lyngby-Taarbæk	229.248	23,7	1.709	-3.260	2.898	4.555	4.607	1.295
Rødovre	166.916	25,7	5.339	1.531	1.228	1.367	6.566	2.898
Vallensbæk	194.959	25,1	4.378	350	-1.288	-373	3.090	-23
Allerød	210.809	25,3	5.749	914	-2.555	-938	3.193	-24
Egedal	182.489	25,7	6.307	2.081	-1.343	-243	4.964	1.837
Fredensborg	196.726	25,4	5.447	1.037	1.506	2.418	6.953	3.455
Frederikssund	167.313	25,9	6.057	2.494	493	759	6.550	3.253
Furesø	216.308	26,0	7.762	2.558	-2.244	-512	5.518	2.047
Gribskov	176.793	24,5	2.728	-766	-145	98	2.583	-667
Halsnæs	151.942	25,4	4.975	950	3.913	4.499	8.888	5.449
Helsingør	175.415	25,4	4.656	996	2.537	2.579	7.192	3.575
Hillerød	179.283	25,6	5.504	1.435	1.806	2.530	7.311	3.965
Hørsholm	279.237	23,5	1.792	-4.230	-1.146	1.624	646	-2.606
Rudersdal	267.807	22,8	-194	-6.114	194	2.716	0	-3.398
Bornholm	135.853	25,9	4.244	1.246	4.964	4.401	9.208	5.647
Greve	185.137	23,9	2.334	-1.497	-325	135	2.009	-1.362
Køge	159.531	24,9	3.637	70	-844	-791	2.793	-720
Lejre	173.552	25,4	5.385	1.476	-378	378	5.007	1.854
Roskilde	181.559	25,2	4.623	708	1.233	1.873	5.856	2.581
Solrød	193.775	24,8	3.960	-606	-2.702	-1.304	1.258	-1.911
Faxe	149.958	26,1	5.194	2.103	-2.471	-2.805	2.723	-702
Guldborgsund	140.997	25,8	4.108	1.287	84	-608	4.193	679
Holbæk	149.906	25,1	3.769	463	-1.652	-1.896	2.117	-1.432
Kalundborg	149.188	25,3	4.057	677	1.022	754	5.080	1.431
Lolland	141.291	26,7	5.199	2.405	503	-793	5.702	1.611
Næstved	149.950	25,0	3.537	266	-2.857	-3.004	679	-2.738
Odsherred	153.701	26,6	5.860	2.789	1.045	644	6.905	3.433
Ringsted	152.138	26,7	6.823	3.309	-2.626	-2.631	4.197	678
Slagelse	145.387	24,7	2.986	-279	-2.260	-2.648	727	-2.928
Sorø	148.970	26,4	6.315	3.063	-4.225	-4.477	2.089	-1.414
Stevns	162.621	25,0	3.468	282	-895	-946	2.573	-665
Vordingborg	143.565	25,2	3.234	372	-1.819	-2.515	1.415	-2.142

Assens	141.746	26,1	5.269	2.054	-2.439	-2.783	2.830	-729
Faaborg-Midtfyn	142.702	26,1	4.905	1.918	-2.152	-2.628	2.754	-710
Kerteminde	147.603	26,1	5.390	2.186	644	473	6.033	2.660
Langeland	147.939	27,8	7.695	4.397	1.250	802	8.945	5.199
Middelfart	153.264	25,8	4.894	1.531	-2.850	-2.916	2.045	-1.385
Nordfyns	141.089	26,1	5.552	2.086	-1.395	-1.415	4.157	671
Nyborg	146.952	26,4	5.122	1.912	1.219	885	6.341	2.798
Odense	143.687	24,5	2.616	-494	847	473	3.463	-20
Svendborg	143.916	26,8	5.132	2.054	341	-22	5.473	2.032
Ærø	136.920	26,1	4.479	466	3.011	3.600	7.490	4.066
Billund	151.779	25,2	3.904	502	-1.118	-1.220	2.786	-718
Esbjerg	150.019	25,4	3.592	282	-29	-303	3.563	-21
Fanø	187.570	24,3	310	-5.717	7.158	10.052	7.468	4.335
Fredericia	155.032	25,5	4.434	1.018	1.275	1.102	5.709	2.120
Haderslev	147.899	26,5	5.740	2.621	-2.889	-3.354	2.851	-734
Kolding	155.411	25,0	3.407	117	11	-139	3.418	-22
Sønderborg	149.380	25,2	3.392	204	-1.284	-1.630	2.108	-1.426
Tønder	144.748	25,3	3.148	283	-2.398	-3.304	750	-3.021
Varde	150.605	25,1	3.542	318	-2.845	-3.125	696	-2.807
Vejen	140.432	25,2	3.197	161	-3.197	-3.744	0	-3.583
Vejle	155.775	23,4	947	-2.452	-1.635	-1.696	-688	-4.148
Aabenraa	146.946	25,4	3.339	170	-457	-911	2.882	-741
Favrskov	148.064	25,7	4.234	698	-2.898	-2.724	1.335	-2.026
Hedensted	148.839	25,4	4.132	876	-3.448	-3.636	684	-2.760
Horsens	142.519	25,2	4.111	508	-2.002	-1.935	2.109	-1.427
Norddjurs	142.765	24,6	2.545	-432	-436	-995	2.109	-1.427
Odder	154.729	25,1	3.532	196	-1.580	-1.519	1.951	-1.323
Randers	142.718	25,6	4.285	1.156	1.205	882	5.491	2.038
Samsø	151.774	26,0	4.660	1.568	5.625	5.025	10.285	6.593
Silkeborg	153.809	25,5	4.498	1.150	-3.157	-3.183	1.340	-2.033
Skanderborg	156.335	25,7	5.386	1.672	-1.437	-1.038	3.950	635
Syddjurs	151.790	25,4	4.155	881	493	425	4.648	1.306
Aarhus	156.607	24,4	2.559	-770	-1.244	-1.224	1.315	-1.994
Herning	146.006	24,9	3.364	219	-2.685	-2.958	679	-2.739
Holstebro	148.606	25,3	3.801	701	-1.100	-1.398	2.701	-697
Ikast-Brande	142.298	25,1	3.427	243	-1.339	-1.657	2.088	-1.414
Lemvig	151.927	24,8	3.181	-206	-1.752	-1.959	1.429	-2.165
Ringkøbing-Skjern	153.935	24,7	2.263	-912	-869	-1.202	1.394	-2.113
Skive	145.709	25,5	4.117	1.079	-2.033	-2.489	2.084	-1.410
Struer	150.593	24,9	2.538	-509	-1.823	-2.370	714	-2.878
Viborg	149.240	25,8	4.918	1.625	-2.218	-2.322	2.700	-697
Brønderslev	134.914	26,9	6.296	3.088	1.968	1.711	8.263	4.799
Frederikshavn	147.728	25,2	3.098	66	1.113	616	4.212	682
Hjørring	143.983	25,4	3.786	712	433	-29	4.219	682
Jammerbugt	143.538	25,3	3.861	757	1.003	611	4.864	1.368
Læsø	139.876	25,6	3.352	694	12.968	11.899	16.320	12.593
Mariagerfjord	142.117	25,7	4.536	1.375	-1.097	-1.397	3.439	-21
Morsø	142.810	25,3	3.552	734	-1.311	-2.248	2.241	-1.514
Rebild	146.219	25,1	3.909	515	-2.565	-2.555	1.344	-2.039
Thisted	144.443	25,5	3.957	983	-1.820	-2.429	2.137	-1.446
Vesthimmerlands	137.623	27,2	6.294	3.523	-2.665	-3.544	3.629	-21
Aalborg	147.791	25,4	4.018	816	1.212	1.125	5.230	1.940
I alt	160.075	24,9	3.464	(0)	9	0	3.473	-

Bilagstabel 3.. Konsekvensberegning af tilpasningsperiode ved overgang til en toleddet finansieringsmodel			Skatteprovenue			Udgifter		
	Beskatningsgrundlag 2011	Udskrivningsprocent 2011	(1) Faktisk 2011	(2) Ny skatteniveau	(3) Tilpasningsperiode	(4) Faktisk 2011	(5) Ny serviceniveau	(6) Tilpasningsperiode
Kommune	Kr. pr. indb.	Pct.	Mio. kr.	Mio. kr.	År	Mio. kr.	Mio. kr.	År
København	162.721	23,8	18.807,2	18.148,2	8,9	29.895,3	28.119,4	15,3
Frederiksberg	193.148	23,1	4.106,7	4.089,9	1,0	4.716,7	4.716,7	0,0
Dragør	207.917	24,8	614,3	573,2	17,3	649,3	623,0	10,3
Tårnby	171.813	23,5	1.476,6	1.465,8	1,8	2.147,9	2.082,2	7,8
Albertslund	155.570	24,6	905,7	837,9	19,4	1.804,2	1.664,1	20,2
Ballerup	176.946	25,5	1.895,6	1.712,3	25,4	3.023,1	2.610,8	36,6
Brøndby	163.112	24,5	1.159,1	1.084,0	16,7	2.180,8	2.071,7	12,8
Gentofte	283.539	22,8	4.053,7	4.105,6	3,2	3.412,5	3.448,8	2,7
Gladsaxe	180.268	24,1	2.466,4	2.356,1	11,4	3.508,9	3.367,1	10,3
Glostrup	178.554	24,2	818,3	778,1	12,6	1.264,9	1.123,0	29,7
Herlev	176.624	23,7	931,1	902,7	7,7	1.621,1	1.495,1	20,2
Hvidovre	166.666	25,6	1.916,6	1.728,1	25,8	3.033,4	2.668,2	32,0
Høje-Taastrup	164.401	24,7	1.668,3	1.537,7	20,3	2.853,1	2.557,0	27,3
Ishøj	148.584	25,0	704,4	646,3	21,5	1.406,1	1.260,2	27,3
Lyngby-Taarbæk	229.248	23,7	2.574,0	2.503,2	7,0	2.778,5	2.587,8	17,7
Rødovre	166.916	25,7	1.481,7	1.328,6	27,2	2.175,8	1.987,5	22,6
Vallensbæk	194.959	25,1	583,5	535,7	21,3	675,4	641,6	12,8
Allerød	210.809	25,3	1.140,4	1.038,9	23,3	1.127,6	1.071,2	12,8
Egedal	182.489	25,7	1.764,2	1.571,5	28,9	1.952,7	1.801,0	20,2
Fredensborg	196.726	25,4	1.763,7	1.601,2	24,1	2.178,0	1.970,6	25,0
Frederikssund	167.313	25,9	1.682,9	1.476,6	32,6	2.342,0	2.119,0	25,0
Furesø	216.308	26,0	2.032,2	1.810,3	28,8	2.030,8	1.873,1	20,2
Gribskov	176.793	24,5	1.437,3	1.350,6	15,5	2.030,7	1.948,6	10,3
Halsnæs	151.942	25,4	1.318,9	1.197,3	24,1	1.804,9	1.587,7	32,0
Helsingør	175.415	25,4	2.337,7	2.116,5	24,8	3.588,9	3.247,1	25,0
Hillerød	179.283	25,6	1.978,9	1.781,0	26,3	2.533,5	2.270,5	27,3
Hørsholm	279.237	23,5	1.421,3	1.387,4	6,0	1.174,1	1.161,8	2,6
Rudersdal	267.807	22,8	2.985,8	2.993,9	0,7	2.665,3	2.665,3	-
Bornholm	135.853	25,9	1.372,6	1.229,6	27,5	2.577,9	2.267,6	32,0
Greve	185.137	23,9	1.783,1	1.698,1	12,2	2.390,6	2.317,4	7,8
Køge	159.531	24,9	2.039,5	1.881,8	20,1	2.996,9	2.875,8	10,3
Lejre	173.552	25,4	1.065,7	957,3	26,8	1.297,2	1.196,5	20,2
Roskilde	181.559	25,2	3.332,0	3.037,3	23,1	4.314,1	3.940,8	22,6
Solrød	193.775	24,8	933,3	871,2	17,2	956,7	937,0	5,2
Faxe	149.958	26,1	1.168,5	1.026,7	32,3	1.839,1	1.764,8	10,3
Guldborgsund	140.997	25,8	1.944,8	1.737,0	28,2	3.569,8	3.357,7	15,3
Holbæk	149.906	25,1	2.349,8	2.148,5	22,3	3.693,3	3.580,3	7,8
Kalundborg	149.188	25,3	1.730,4	1.575,1	23,5	2.833,7	2.639,2	17,7
Lolland	141.291	26,7	1.473,6	1.278,2	35,5	3.122,6	2.908,3	17,7
Næstved	149.950	25,0	2.738,5	2.515,1	21,2	4.120,1	4.077,2	2,6
Odsherred	153.701	26,6	1.150,7	994,8	36,3	1.929,8	1.746,1	25,0
Ringsted	152.138	26,7	1.246,7	1.075,1	36,9	1.776,1	1.670,6	15,3
Slagelse	145.387	24,7	2.598,9	2.417,3	18,1	4.244,0	4.199,8	2,6
Sorø	148.970	26,4	1.037,7	894,9	36,9	1.543,3	1.496,1	7,8
Stevns	162.621	25,0	728,1	668,3	21,4	1.097,5	1.053,2	10,3

Vordingborg	143.565	25,2	1.397,3	1.278,6	22,2	2.519,7	2.467,7	5,2
Assens	141.746	26,1	1.416,2	1.248,1	31,5	2.234,3	2.144,1	10,3
Faaborg-Midtfyn	142.702	26,1	1.659,2	1.462,0	31,6	2.740,5	2.629,8	10,3
Kerteminde	147.603	26,1	817,6	718,3	32,3	1.284,7	1.173,5	22,6
Langeland	147.939	27,8	531,3	445,8	43,8	886,1	786,7	29,7
Middelfart	153.264	25,8	1.327,0	1.185,2	28,2	1.934,2	1.875,0	7,8
Nordfyns	141.089	26,1	1.087,7	961,2	30,9	1.594,4	1.499,7	15,3
Nyborg	146.952	26,4	1.091,4	964,9	30,7	1.809,9	1.653,3	22,6
Odense	143.687	24,5	6.120,1	5.724,4	16,7	10.476,5	9.952,7	12,8
Svendborg	143.916	26,8	1.974,0	1.736,2	32,0	3.266,3	3.012,6	20,2
Ærø	136.920	26,1	297,4	272,4	21,9	402,5	360,8	27,3
Billund	151.779	25,2	906,4	828,3	22,5	1.379,5	1.323,8	10,3
Esbjerg	150.019	25,4	3.958,3	3.634,2	21,3	6.430,3	6.108,7	12,8
Fanø	187.570	24,3	191,0	190,2	1,1	172,7	153,3	29,7
Fredericia	155.032	25,5	1.793,7	1.620,8	25,3	2.865,6	2.643,1	20,2
Haderslev	147.899	26,5	1.909,0	1.658,3	35,1	3.082,5	2.958,0	10,3
Kolding	155.411	25,0	2.989,6	2.755,1	20,4	4.704,5	4.469,3	12,8
Sønderborg	149.380	25,2	2.511,9	2.310,0	20,9	4.099,9	3.974,4	7,8
Tønder	144.748	25,3	1.173,2	1.076,0	21,6	2.222,6	2.199,5	2,6
Varde	150.605	25,1	1.647,0	1.510,6	21,6	2.573,8	2.547,0	2,6
Vejen	140.432	25,2	1.297,7	1.194,4	20,7	2.187,0	2.187,0	-
Vejle	155.775	23,4	3.463,4	3.385,8	5,6	5.291,3	5.347,6	2,7
Aabenraa	146.946	25,4	1.945,8	1.790,8	20,7	3.311,7	3.177,9	10,3
Favrskov	148.064	25,7	1.627,6	1.481,8	23,4	2.230,3	2.184,3	5,2
Hedensted	148.839	25,4	1.508,1	1.365,7	24,7	2.264,6	2.241,0	2,6
Horsens	142.519	25,2	3.076,8	2.813,1	22,4	4.419,3	4.284,0	7,8
Norddjurs	142.765	24,6	1.171,1	1.094,3	16,9	2.081,1	2.017,4	7,8
Odder	154.729	25,1	736,9	677,9	20,8	1.064,5	1.031,9	7,8
Randers	142.718	25,6	3.152,3	2.833,5	26,6	5.258,9	4.850,5	20,2
Samsø	151.774	26,0	135,7	120,7	29,1	256,9	223,9	34,3
Silkeborg	153.809	25,5	3.047,6	2.744,6	26,1	4.379,8	4.289,5	5,2
Skanderborg	156.335	25,7	2.140,4	1.912,5	28,1	2.813,0	2.645,8	15,3
Syddjurs	151.790	25,4	1.421,0	1.286,8	24,7	2.187,0	2.036,9	17,7
Aarhus	156.607	24,4	10.734,6	10.096,8	15,3	15.900,5	15.572,6	5,2
Herning	146.006	24,9	2.741,1	2.519,6	21,0	4.293,0	4.248,3	2,6
Holstebro	148.606	25,3	1.828,6	1.661,2	24,0	2.943,8	2.824,9	10,3
Ikast-Brande	142.298	25,1	1.301,0	1.195,2	21,1	2.103,8	2.039,4	7,8
Lemvig	151.927	24,8	744,2	690,9	18,6	1.162,0	1.138,0	5,2
Ringkøbing-Skjern	153.935	24,7	1.807,0	1.707,0	14,2	2.988,1	2.926,5	5,2
Skive	145.709	25,5	1.533,1	1.379,5	26,3	2.539,8	2.462,0	7,8
Struer	150.593	24,9	680,9	637,2	16,5	1.178,7	1.166,4	2,6
Viborg	149.240	25,8	3.218,0	2.866,3	28,9	4.779,2	4.586,1	10,3
Brønderslev	134.914	26,9	1.247,2	1.074,0	37,3	2.027,0	1.799,7	29,7
Frederikshavn	147.728	25,2	1.971,4	1.818,7	20,1	3.493,3	3.285,8	15,3
Hjørring	143.983	25,4	2.137,6	1.941,2	24,0	3.684,1	3.465,3	15,3
Jammerbugt	143.538	25,3	1.246,5	1.130,9	24,3	2.122,2	1.976,6	17,7
Læsø	139.876	25,6	58,7	53,2	24,6	142,7	115,9	52,0
Mariagerfjord	142.117	25,7	1.418,5	1.268,9	27,8	2.268,7	2.155,3	12,8
Morsø	142.810	25,3	644,3	583,8	24,6	1.246,3	1.208,1	7,8
Rebild	146.219	25,1	981,2	896,3	22,6	1.414,8	1.385,7	5,2
Thisted	144.443	25,5	1.409,9	1.271,0	25,9	2.451,9	2.376,9	7,8
Vesthimmerland	137.623	27,2	1.173,8	989,1	42,7	2.129,1	2.022,6	12,8
Aalborg	147.791	25,4	6.864,7	6.223,1	24,5	10.752,3	9.917,2	20,2
I alt	160.075	24,9	197.985,8	182.950,9	19,7	298.925,3	283.892,1	12,9

Tidligere udgivne CEPOS arbejdspapirer:

Arbejdspapir nr. 1: Udgiftsbehov og udgifter i kommunerne - Henrik Christoffersen og Karsten Bo Larsen, maj 2009.

Arbejdspapir nr. 2: Sammenhængen mellem kommuners udgifter til skoledrift og skolens undervisningsresultater – Geert Laier Christensen, august 2009.

Arbejdspapir nr. 3: Omkostningsniveauet i offentlig og privat produktion af sundhedsydelse – Henrik Christoffersen og Karsten Bo Larsen, september 2009.

Arbejdspapir nr. 4: Multikulturalisme og integration – Søren Hviid Pedersen, september 2009.

Arbejdspapir nr. 5: Perceived municipal cuts and the welfare coalition – Henrik Christoffersen, oktober 2009.

Arbejdspapir nr. 6: Budgetdisciplin i kommunerne – Henrik Christoffersen og Karsten Bo Larsen, november 2009.

Arbejdspapir nr. 7: Den fysiske tilstand af folkeskoler og privatskolars bygninger – Henrik Christoffersen og Karsten Bo Larsen, januar 2010

Arbejdspapir nr. 8: Kommunale skatteforhøjelser – Henrik Christoffersen og Karsten Bo Larsen, marts 2010.

Arbejdspapir nr. 9: Kommunernes udgifter til folkeskolen - Henrik Christoffersen og Karsten Bo Larsen, juni 2010

Arbejdspapir nr. 10: De økonomiske betingelser for kommunalt selvstyre i Danmark - Henrik Christoffersen og Karsten Bo Larsen, juni 2010.

Arbejdspapir nr. 11: Udgiftsniveauet i kommunerne - Henrik Christoffersen og Karsten Bo Larsen, september 2010.

Arbejdspapir nr. 12: Kommuner i nød - Henrik Christoffersen og Karsten Bo Larsen, marts 2011.

Arbejdspapir nr. 13: Kvalitet og pris i offentlige og private skoler - Henrik Christoffersen og Karsten Bo Larsen, maj 2011.

Arbejdspapir nr. 14: The welfare coalition and compulsory municipal outsourcing - Henrik Christoffersen og Karsten Bo Larsen, juni 2011.

Arbejdspapir nr. 16: Regional omfordeling outsourcing - Henrik Christoffersen og Karsten Bo Larsen, oktober 2011.

Arbejdspapir nr. 17: Revision og effektivitet i den statslige sektor - Henrik Christoffersen, marts 2012.

Arbejdspapir nr. 18: Den kommunale overudligning - Henrik Christoffersen og Karsten Bo Larsen, marts 2012.

Arbejdspapir nr. 19: Brugen af uddannelseskompetencer i den danske økonomi - Henrik Christoffersen og Karsten Bo Larsen, juli 2012.

Arbejdspapir nr. 20: Når befolkningen får viden om grundskolernes kvalitet - Henrik Christoffersen og Karsten Bo Larsen, september 2012.

Arbejdspapir nr. 21: De foreløbige erfaringer fra kommunernes skolelukninger - Henrik Christoffersen og Karsten Bo Larsen, april 2013.

Arbejdspapir nr. 22: Velfærdsstat og arbejdsmoral – Casper Hunnerup Dahl, juni 2013

Arbejdspapir nr. 23: Rettidig omhu – Kommunernes reaktioner på ændrede økonomiske vilkår – Frederik Birkvad, november 2013

Arbejdspapir nr. 24: Finansiering og incitamenter i kommunerne – Henrik Christoffersen og Karsten Bo Larsen, januar 2014

Arbejdspapir nr. 25: Når overudligningsreglen kommer i vejen – Henrik Christoffersen og Karsten Bo Larsen, juni 2014

Arbejdspapir nr. 26: Lærerkompetencer og læring i folkeskolen – Henrik Christoffersen og Karsten Bo Larsen, juni 2014

Arbejdspapir nr. 27: Kommunernes udgifter til folkeskole i 2008 og 2012 – Henrik Christoffersen og Karsten Bo Larsen, oktober 2014

Arbejdspapir nr. 29: Indførelse af ny finansierings-model og udvidet selvstyre i kommunerne – Henrik Christoffersen og Karsten Bo Larsen, september 2014

Arbejdspapirerne kan findes på www.cepos.dk

Center for Politiske Studier

CEPOS er en uafhængig tænketank, der fremmer et Danmark baseret på frihed, ansvar, privat initiativ og en begrænset statsmagt.

CEPOS er stiftet af fremtrædende danske erhvervsfolk, tænkere og kulturpersonligheder og indledte sit arbejde den 10. marts 2005.

CEPOS ønsker at bidrage til mere personlig og økonomisk frihed, retsstat og demokrati samt sunde borgerlige institutioner som familie, foreninger og kulturliv.

CEPOS vil omlægge og begrænse direkte og indirekte støtte fra det offentlige til befolkningen. Støtten skal komme de svage til gavn og afskaffes for personer, der kan klare sig selv.

CEPOS går ind for fri konkurrence og frie markeder, og er tilhænger af global frihandel og imod statsstøtte til erhvervslivet.

CEPOS udfører ikke opgaver på begæring af noget politisk parti, nogen myndighed, erhvervsvirksomhed, organisation eller privatperson.

CEPOS Forlaget – Landgreven 3, 3. sal – 1301 København K – www.cepos.dk

CEPOS

CEPOS Forlaget – Landgreven 3, 3. sal – 1301 København K – www.cepos.dk

